

عنوان مقاله:

بازشناسی سازه ای بقعه شیخ شهاب اهر

محل انتشار:

دومین کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

محمد شریفی نیا - کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر ایران

خلاصه مقاله:

مقبره شیخ شهاب الدین اهری یکی از قدیمی ترین بناهای ثبت شده آذربایجان شرقی در فهرست آثار ملی کشور است که در تیر ماه سال 1311 با شماره 179 به ثبت رسیده و پس از چند مرحله مرمت، در سال 1374 به عنوان موزه ادب و عرفان اهر افتتاح شد. یکی از ساختارهای هویت بخش به سیمای کالبدی شهر اهر، مجموعه تاریخی شیخ شهاب الدین است، مجموعه ای از دوران شکوفایی عرفان و تصوف در منطقه آذربایجان در قرون هفتم تا یازدهم ه. ق این مجموعه تاریخی علی رغم این که در زمه آثار فاخر معماری ایرانی قرار دارد، تاکنون از بررسی های کافی در زمینه شناخت تاریخی و شناخت کیفیات معماری بی نصیب بوده است. در نوشتار حاضر، که برآمده از پژوهش مستقل به منظور تبیین تاثیر زمان بر نحوه تکوین ارسن این مجموعه است، به برخی از خلاهای شیخ شهاب الدین در اهر چیست (ب مراتب آفرینش و گسترش ساختاری این مجموعه متاثر از چه مولفه هایی است از آن جایی که این پرسش ها، در بستر تاریخی مطرح شده اند، از روش توصیفی تاریخی استفاده شده است. یافته ها حاکی از آن است که هسته اولیه مجموعه شیخ شهاب الدین متاثر از شرایط فرهنگی و اجتماعی عصر ایلخانی است و با احداث فضاهایی ساده که برای برپایی خانقاه شیخ لازم بود، بنا نهاده شد و در همان دوره نیز توسع ها پیدا کرده این مجموعه در عصر صفوی توسعه چشمگیری داشت. در این دوره به دلیل علایق سیاسی دربار صفوی توجه وافر به این مجموعه شد و کیفیت و کمیت ساختاری آن تحول اساسی یافت.

کلمات کلیدی:

بازشناسی سازه ای، بقعه شیخ شهاب اهر، حصار سنگی مقبره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1021488>

